

19.93x25.7	1	71	עמוד	מוצש - מקור ראשון	17/05/2013	36983658-8
הביאנלה הים תיכונית בסכני - 200710						

אמנות

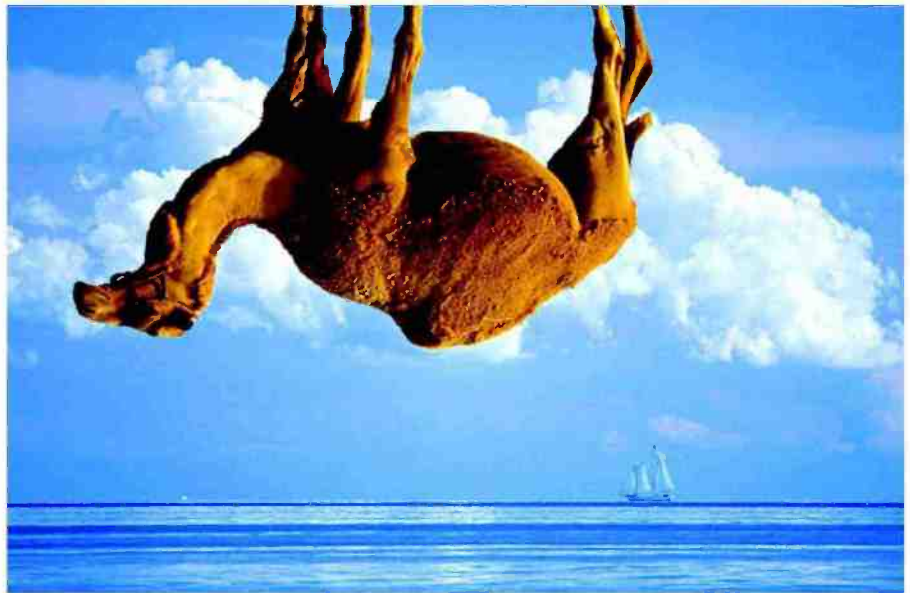
מוזיאון ושמו סכני

הביאנלה הים תיכונית בסכנין לוקחת את יצירות האמנות מהמוזיאונים והגלריות ומוציאה אותן לרחוב, לבניין העירייה ואפילו לאטליז מקומי אסף קוגלר

שערי משרדו בשמחה, והוא קורא למבקרים מכל הארץ להגיע: "כשהייתי יו"ר קבוצת הכדורגל של בני סכנין נהגתי להזמין שחקנים יהודים לקבוצה. המשפחות חששו, כולם היו בטוחים שמסוכן כאן, ובסופו של דבר השחקנים היו השגרירים הכי טובים שלנו. גם מי שיגיע לתערוכה יהפוך לשגריר של סכנין". המארגנים מקווים שהביאנלה תצליח ליצור מעין "אפקט בילבאו" בעיר – כפי שקרה בבילבאו, עיר תעשייתית כושלת ואפורה בספרד, שחוזה כיום שגשוג כלכלי בעקבות הקמתו של מוזיאון גדול בתחומה.

על טהרת הנשים

בעודנו ממשיכים לתחנה הבאה, מספר פיינרו שרק עכשיו הוענקו שמות לרחובות העיר על מנת להקל על התמצאות המבקרים בתערוכה. בבניין אגודת הנשים א-זורה ("אישה גאה" בערבית), תלויות לבקשתן רק עבודות של אמניות: לצד האמנות המודרנית מוצגים פריטים שונים של מלאכת יד, שאותם מוכרת האגודה. ברקע, עבודת וידאו מקסימה של אמנית ברלינאית מציגה את נשות האגודה בכוריאוגרפיה מדויקת של מלאכתן. אתר התרחשות נוסף שעליו השתלטה הביאנלה הוא מבנה של "המרכז לאיגוד ערים לאיכות הסביבה בקעת נטופה" – ארמון מפתיע שניצב בשולי אזור התעשייה של סכנין. המבנה המרשים בנוי על פי עקרונות הקיימות ומוציגים בו רישומי חול של מיכה אולמן ועבודה של כוכבת המיצג הבינלאומית מרינה אברמוביץ'. בתחנות השונות ברחבי העיר מחכות עבודות של מנשה קדישמן, משה גרשוני, ברוס נאומן ורבים אחרים, שמתכתבות עם נושא הביאנלה, Re-Orientation שילוב בין "אוריינט" ו"כיוון חדש". לפרטים נוספים: mediterraneanbiennale.com

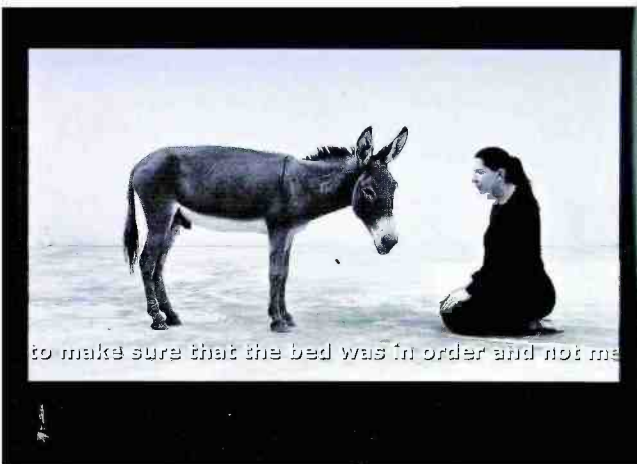

גם אם אין לכם כסף לתרבות. "הגמל המעופף" של בלו סימיון פיינרו, עד סוף יולי בסכנין

השנייה (הראשונה התקיימה בחיפה ב-2010), שמתקיימת בסכנין עד אמצע יולי.

אפילו באמצע ישיבה

בלו סימיון פיינרו, שאוצר את הביאנלה ביד עם אביטל ברשי, מסביר שהרעיון הוא לחבר בין אמנות לקהילה המקומית: "אמנות, במקום לשרת את החברה, משרתת אינטרסים כלכליים. אתמול לדוגמה הייתי בפתחה של תערוכה. לא ראיתי אדם אחד שלא השתייך בעצמו לעולם האמנות. אנחנו מנסים להפוך את העיר למוזיאון שישרת אנשים שאין להם קשר לאמנות ואין להם בהכרח כסף לצרוך תרבות. אצלנו האמנות מגיעה לקהילה ומקשרת בין תרבויות".

האמנות יורדת אל העם. עבודה של מרינה אברמוביץ'

"לכל איש יש שם שנתנה לו מלאכתו", כתבה המשוררת זלדה. היא כנראה לא הכירה את טבעוני, מחמוד טבעוני, שוחט במקצועו. על קירות האטליז שלו נתלו, במסגרת הביאנלה הים תיכונית השנייה, צילומיה של שפי בלייר. בלייר מצלמת חלקי פנים של בעלי חיים בצורה סטריילית ומאירה את היופי הגלום, כך מתברר, במעיים ובטחול. בצילומיה נראים האיברים הפנימיים כמו פירות משונים או מינרלים יקרים. הצבתן של התמונות באטליז מחזירה אותן למקורן, והטלוויזיה שפתוחה על נשיונל ג'יאוגרפיק בעת הביקור משלימה את המעגל – עם תזכורת נוספת למוצאם של מוצרי הבשר המונחים במקרר שלכם. המבקרים במקום מוזמנים גם להציץ לחדר האחורי של הקצבייה. שם, ליד חדר הקירור ומעל שולחנות החיתוך, תלויים תצלומים של אלמגול מנליביבה, אמנית מקזחסטן שמתעדת את הסביבה הכפרית שם. צילום אחד שבו ילדים עוזרים בטיפול בבהמה שחוטה שבה את לבו של בעל המקום: "זאת הילדות שלי, גם אני עזרתי לאבא שלי בתור ילד וכשראיתי את התמונה ממש ירדה לי דמעה. הבאתי את הנכדים לראות אותה, מבהינתי היא נשאת כאן". האטליז של טבעוני הוא אחת מ-18 תחנות שמהוות את הביאנלה הים תיכונית

נתלו תמונות רבות במיוחד. ללשכתו של ראש העירייה יוכלו המבקרים להיכנס בכל שעה שירצו, אפילו באמצע ישיבה. ראש העיר פתח את